

הלכה ד / המבטל נדרי אשתו או בתו אינו צריך לומר כלום ונתבטלו כל הנדרים.
הלכה ה / ומהו הביטול שיכוף אותה לעשות דבר שאסרה אותו, אבל ההפרה אינו כופה אותה אלא מפר לה ומניחה אם רצתה עושה ואם רצתה אינה עושה.
הלכה ו / כיצד נדרה או נשבעה שלא תאכל או שלא תשתה ואמר לה מופר לך הרי זה הפר ומותרת לאכול ולשתות, נטל ונתן לה ואמר לה טלי ואכלי טלי ושתי הרי זו אוכלת ושותת והנדר בטל מאליו.
הלכה ז / המפר נדרי בתו או אשתו צריך להוציא בשפתיו, ואם הפר בלבו אינו מופר, אבל המבטל אינו צריך להוציא בשפתיו אלא מבטל בלבו בלבד וכופה אותה לעשות בין עשתה בין לא עשתה בטל הנדר.
השגת הראב"ד / וכופה אותה לעשות בין עשתה בין לא עשתה בטל הנדר. א"א חיי ראשי המחבר הזה שינה עלינו את סדרינו וכל התפוש בידינו שהרי שנינו בנזירות חומר בנשים מבעבדים שהוא כופה את עבדו ואינו כופה את אשתו חומר בעבדים שהוא מפר נדרי אשתו ואינו מפר נדרי עבדו ולעולם אין כח לא לאב ולא לבעל לכוף אלא מדעתן ודרך הפרה שהוא בטול הנדר וכשאמרו שיאמר לה טלי ואכלי טלי ושתי ודיה לא נאמרו אלא בשבת ואפילו בשבת צריך שיבטל בלבו דרך הפרה, ובכל זמן אם רצתה אוכלת ואם לאו אינה אוכלת אבל לעבדו אינו אומר לו דרך הפרה לפי שאינו מופר אלא כל זמן שהוא שלו ואף שיאמר טול ואכול אינו צריך שאינו יכול לנדור להרע לרבו ואינו צריך לכוף אלא לנזירות.
הלכה ח / מפירין נדרים בשבת בין לצורך השבת בין שלא לצורך השבת, ולא יאמר לה בשבת מופר לך כדרך שאומר בחול אלא מבטל בלבו ואומר לה טלי ואכלי טלי ושתי וכיוצא בזה.